

relevant

geloof / kerk / mens / maatschappij
bisdom Antwerpen / oktober 2012

Jubelen

© Paul Hermans

HET JUBELJAAR

VISIETEKST

ESTAFETTE

JONGERENKATERN

Relevant - N° 01 -
TWEEMAANDELIJKS
Oktober - November 2012
Afgiftekantoor Antwerpen X - P 914402

Bisschop Johan Bonny

Publiciteit? Neen hoor. Of toch wel? In de laatste week van september en in de week van 15 oktober trad bisschop Johan Bonny op in een televisiespot die uitgezonden werd op de regionale zenders ATV en RTV. Daarin nodigde hij iedereen uit op het slotfeest van het jubileumproject 'Kerk onder stroom' in Antwerpen op 21 oktober. Grote middelen, voor een groots feest!

© Frank Bahnmüller

INHOUD

Woord van de bisschop	3
Jubelen: het jubeljaar	4
Visietekst	10
Jubileumboek	14
Website	16
Groep in de kijker	18
Etafette	19
De kiosk	20
Vorming	22
Doorkijk	23
Jongerenkatern	24
Was u erbij?	26
Het voorval	28

COLOFON

Relevant, het diocesane magazine van het bisdom Antwerpen, verschijnt tweemaandelijks.

Verantwoordelijk uitgever is Olivier Lins, Schoenmarkt 2, 2000 Antwerpen.

Hoofdredactie: Ilse Van Halst
Redactieraad: Dries De Bakker, Johan Govaerts, Jan Kint, Olivier Lins, Rita Peeters, Kristin De Raeymaecker, Lea Verstricht, Hilde Wellfens

Redactie en abonnementen: Relevant, Groenenborgerlaan 149, 2020 Antwerpen, 03 287 35 83, relevant@bisdomantwerpen.be, www.relevant-bisdomantwerpen.be.

Een jaarabonnement kost 20 euro. Jongeren betalen 10 euro. Abonnees in het buitenland betalen 40 euro. Abonneren kan op IBAN BE45 7350 3165 1589 van vzw Bisdom Antwerpen – Relevant met duidelijke vermelding van naam en adres voor wie het abonnement bestemd is.

PARELS

Foto: Frank Bahnmüller

Het zijn hoogdagen voor het bisdom Antwerpen deze dagen. Pasen, Pinksteren, Maria Tenhemelopneming, Allerheiligen en Kerstmis. Het zijn alom bekende hoogdagen van het kerkelijke jaar. Het zijn heilige dagen waarop de hele kerkgemeenschap feestviert.

Ons bisdom kende de voorbije drie jaar veel extra hoogdagen. Al drie jaar lang rijgen we de ene hoogdag na de andere, als parels aan een ketting. Zo beleefden we drie 'hoogjaren', die we nu samen feestelijk besluiten tijdens de slotweek van het jubileumproject *Kerk onder stroom*.

Het eerste nummer van het nieuwe bisdomblad surft helemaal mee op de golven van *Kerk onder stroom*. Gelovigen uit alle hoeken van ons bisdom vertellen hoe zij het jubileum beleefden en wat voor hen een echte hoogdag was. Bovendien jubelde niet alleen ons bisdom, ook voor de missionarissen van Scheut was het voorbije jaar een jubileumjaar.

Op een hoogdag viert de kerkgemeenschap niet alleen een heuglijk gebeuren uit het verleden. Het is ook een uitgelezen moment om de batterijen op te laden en er opnieuw met frisse moed tegenaan te gaan. Zo ook wil de slotweek van het jubileumproject vensters openen op de toekomst met de lancering van de visietekst van en voor het bisdom Antwerpen en de voorstelling van *Relevant*, het nieuwe diocesane magazine met een eigen website.

Dit en nog veel meer in dit 'jubelnummer'.

Zalige hoogdag
Ilse Van Halst

RELEVANT

Het is een lange zwangerschap geworden. Nu is het zover. Het eerste nummer van ons nieuwe diocesane magazine heb je in handen. Het is de opvolger van zowel *DACO* als *TOPIC* als *Jotbegod*. De geboorte valt op een scharniermoment in ons bisdom: de afsluiting van het driejarig jubileumprogramma *Kerk onder stroom* en de publicatie van de visietekst *Een houtskoolvuur met vis erop en brood*. Van dat scharniermoment wil het eerste nummer een weerspiegeling zijn. Het nieuwe tijdschrift kreeg een nieuwe naam: *Relevant*. Elke naam draagt een boodschap uit. 'Lev' omdat het leven ter sprake komt. 'Evan' omdat het evangelie voor ons centraal staat. 'Rel' omdat we het willen hebben over relatie, relevantie, reliëf en religie. 'Ant' omdat het over het bisdom Antwerpen gaat. 'Relevant' omdat we de aandacht willen vestigen op wat betekenis heeft in of voor ons bisdom Antwerpen. Het wordt geen blad voor eenzame verzamelaars. Midden de samenleving willen we ons gezicht laten zien en onze stem laten horen. Het nieuwe tijdschrift heeft een grote familie. Om de twee maanden zullen de verantwoordelijken van alle diocesane diensten van het bisdom Antwerpen samen instaan voor een nieuw nummer. Elk nummer wordt dus groepswork, vanuit een veelzijdige

benadering. Belangrijke thema's voor zowel de kerkgemeenschap als de samenleving moeten aan bod kunnen komen. In een geest van dialoog en samenwerking willen we ons eigen verhaal neerzetten. Kan alles dan niet via internet of e-mail? Neen. We kiezen voor een mooi tijdschrift, dat zomaar te zien mag zijn op keukentafels, werkstoelen, leesbanken, nachtkastjes of terrasjes, overal in de provincie. Bij elk nummer zal aanvullende informatie beschikbaar zijn op een gelijknamige internetsite. Het wordt een duopublicatie met een gedrukt en een digitaal luik. Met dank aan al wie tot de geboorte van het nieuwe magazine heeft bijgedragen. En vooral: we heffen een parelend glas op de toekomst van *Relevant*.

+ Johan Bonny

Het nieuwe tijdschrift kreeg een nieuwe naam: Relevant. Elke naam draagt een boodschap uit.

'Relevant' omdat we de aandacht willen vestigen op wat betekenis heeft in of voor ons bisdom Antwerpen.

© Paul Hermans

Mgr. Johan Bonny spreekt zijn medewerkers toe in Tongerlo.

JUBELEN

Wat betekent het jubeljaar voor jou?

KERK
ONDER
STROOM

450 JAAR
BISDOM
ANTWERPEN

© Paul Hermans

JUBELEN

WAT BETEKENT HET JUBELJAAR VOOR JOU? HOE HEB JE HET BELEEFD? WAT DRAAG JE MEE? HEEFT HET JE GELOOF GEVOED?

ALLE WEGEN...

Wanneer Mia Monsieus (73) herinneringen opdiept aan de diocesane Romebedevaart in februari, straalt haar gezicht. "Alles wat we daar gezien hebben, was indrukwekkend," zegt ze, "maar de binnenkant was voor mij het belangrijkste. Het is niet gemakkelijk onder woorden te brengen wat mij geraakt heeft. Maar ik weet dat ik het de rest van mijn leven zal meedragen."

Bart Paepen

Vaders laatste reis

Samen met vijf familieleden vertrok Mia in de vroege uurtjes van 20 februari naar Rome. Haar 95-jarige vader had nog graag Rome bezocht voor hij stierf, maar dat was niet gelukt. Toen Mia hoorde van de vijfdaagse jubileumbedevoort van het bisdom Antwerpen wist ze meteen: dat is het! "Ik kon de anderen overtuigen om mee te gaan omdat het de laatste reis was die ons vader wilde maken. Dat we zouden deelnemen aan een bedevaart was niet voor iedereen vanzelfsprekend. Voor mij betekende het een meerwaarde. Geloof heeft een belangrijke

viering in de doopkapel van Sint-Jan... Eén voor één daalden we af tot bij de doopvont waar de bisschop ons besprenkelde. Dan voelde je je een kleine mens die mag zijn zoals hij is. Toen ik de trappen terug opging, voelde ik mij opgetild. Voor velen was die ervaring onvergetelijk."

Een bonte bende

De essentie van de reis vat Mia samen met een liedtekst: "Volk van God zijn wij hier samen, heel de wereld in ons hart." De hele wereld komt samen in Rome en dan pas valt op hoe kleurrijk onze Kerk is. Tegelijk leeft

plaats in mijn leven maar in een parochie kun je je zo alleen voelen. In Rome hoopte ik mijn geloofservaringen te kunnen delen." En of dat gelukt is!

De viering in de kerk San Bartolomeo op Aswoensdag liet een diepe indruk na op Mia Monsieus.

Vooral de vieringen maakten een grote indruk op Mia. Niet alleen de eucharistievieringen in de vier grote basilieken, maar ook de liturgieën in twee kleinere kerken zijn bijgebleven. "In de San Bartolomeo zaten we met onze groep op de eerste rijen. Het was Aswoensdag. De bisschop zelf heeft as over mijn hoofd gestrooid en opgeroepen tot bekering. Dat gebaar heeft de hele veertigdagentijd bij mij doorgewerkt. En dan de

er een beklievende verbondenheid. Voor Mia was het de eerste keer dat ze dit zo sterk ervaren heeft. "We zijn allen een schakel in een enorme ketting die ons verbindt met de apostelen, de eerste christenen en de groeiende wereldkerk. In die grote stroom voelde ik me op een nieuwe manier betrokken bij mijn eigen familie, de reisgroep, de parochies en het bisdom." Meer dan een half jaar later brandt het vuur nog in Mia. Ze straalt als het ware.

JONG VERTROUWEN

Nick Hannes is priesterkandidaat van het bisdom Antwerpen.

Nick is 21 en wil priester worden van het bisdom Antwerpen. Als seminarist is hij begonnen aan het derde jaar van de opleiding in het Johannes XXIII-seminarie in Leuven. Hoe heeft hij het gouden jubileum van zijn bisdom ervaren?

Bart Paepen

“Ik kon me moeilijk inbeelden hoe het vijftig jaar geleden was”, zegt hij. “Door te praten met mensen die het allemaal hebben meegemaakt, heb ik een beter zicht gekregen op ons bisdom en zijn geschiedenis. Ik heb geleerd dat persoonlijke ontmoetingen ongelooflijk belangrijk zijn. Voor mij is een goed bisdom een gemeenschap van mensen die elkaar ontmoeten en helpen. Zelfs als die gemeenschap kleiner wordt, kunnen de kracht en de hoop blijven groeien. Waar we de ander ontmoeten en met hem in dialoog treden, kunnen wonderen gebeuren.”

Voor Nick speelt het gebed daarbij een centrale rol. Samen vol dankbaarheid terugblikken op wat geweest is, koppelt hij onmiddellijk aan de beleving van een persoonlijke Godsrelatie. “God danken als Vader, Zoon en Geest. Hij die ons de levensadem en kracht geeft om verder te gaan.”

Zijn visie op gemeenschap vormen en zijn band met God geven Nick een groot vertrouwen in de toekomst. “We hoeven ons niet zoveel zorgen te maken over het aantal ‘leden’ in de Kerk”, zegt hij. “Ik denk bij mezelf het volgende: ‘Hoe minder gelovigen er zijn, hoe meer nieuwe mensen we kunnen ontmoeten om hen de Kerk te leren kennen.’ Ofwel: ‘Hoe slechter het gaat, hoe groter de uitdaging om het beter te doen.’”

Nochtans zijn de omstandigheden niet gemakkelijk. “Tot september was ik de enige Antwerpse seminarist in Leuven. Tijdens de twee studiejaar die ik achter de rug heb, had ik zelfs een half jaar alleen les. Dat geeft natuurlijk een dubbel gevoel: ons bisdom viert zijn jubeljaar met grootse plannen en ik zit alleen te studeren in het klaslokaal van de priesteropleiding. Toch maak ik me geen zorgen want rondom mij zie ik vele mensen: mensen van goede wil die actief zijn in verschillende bewegingen. De groepen die samenkomen in de geest van het evangelie zijn niet te tellen. Om iedereen die geëngageerd is in het bisdom persoonlijk te ontmoeten, is het leven te kort. Is dat geen prachtige gedachte? Bovendien is een nieuwe Antwerpse seminarist aan de opleiding begonnen. Nu ben ik niet meer de enige en niet meer de jongste Antwerpenaar op het seminarie.”

Van de jubelactiviteiten de voorbije drie jaar kon Nick er niet zoveel meemaken. De opleiding in Leuven had steeds voorrang.

“Maar tijdens de Romebedevaart was ik er gelukkig wél bij. Ook voor mij was dat een onvergetelijke ervaring. Daar heb ik iets gevoeld van wat voor mij zo belangrijk is: een kerkgemeenschap waar gebed, dialoog, ontspanning en engagement bijeenstromen als een levensbron waaraan iedereen zich naar hartenlust mag laven.”

© Dienst Communicatie GZA

“OUD, MAAR NIET OUT”

Op het eerste gezicht is het Gemeenschapshuis Sint-Camillus in de Lokkaardstraat in Antwerpen een woon- en zorgcentrum als alle andere. Toch gaat het er net iets anders aan toe. Er wonen mannelijke en vrouwelijke religieuzen samen van maar liefst veertien verschillende congregaties, priesters en enkele leken. Dat het jubileumproject ‘Kerk onder stroom’ (KOS) hier actief werd meegevierd, is dan ook niet verwonderlijk.

Ilse Van Halst

“We zijn oud, maar niet uitgeteld”, lacht zuster Nelly. Met haar 81 lentes is ze chauffeur van dienst voor alle bewoners van Sint-Camillus. “Op mijn oude dag heb ik het soms nog erg druk”, knikt ze heftig. “Maar het zorgen voor anderen zit me ingebakken.” Zuster Nelly herinnert het zich nog goed. “Drie jaar geleden lichtte Christa Damen, coördinator van *Kerk onder stroom*, in huis het programma toe van het jubileumproject. Dat zette heel wat in beweging. In de hal hangt een lijst met alle activiteiten waaraan we kunnen deelnemen.” Zuster Véronique, een acht jaar jongere collega-gasthuiszuster, beaamt: “We werkten met de zeven sporen van het jubileumproject. We bespraken ook de knooppunten uit de *Gesprekstekst* van onze bisschop. Iedereen deed zijn duit in het zakje, ook de oudere bewoners. Ja, het

geeft ons echt het gevoel betrokken te zijn bij het leven in ons bisdom.”

Met de trein naar de kathedraal

Het hoogtepunt van de voorbije jaren? “De bedevaart van de woon- en zorgcentra naar de Onze-Lieve-Vrouwekathedraal”, luidt het eensgezind. Zuster Anna, missiezuster van Onze-Lieve-Vrouw van Afrika, in de volksmond witte zuster, is nog ontroerd als ze eraan terugdenkt: “Ongelooflijk dat er tijdens het jubeljaar ook bijzondere aandacht naar ons uitging. Naar mensen die anders zelden buiten komen. Het was een unieke ervaring.” Zuster Nelly valt haar bij: “We vertrokken vanuit ons woon- en zorgcentrum met een stadstreintje. Het was reuzeleuk, maar ook heel aangrijpend. Het samenzijn in die volle kathedraal, met meer dan honderd rolstoelen, de eenvoudige warme woorden van onze bisschop, de ontmoetingen achteraf... Ja, het was een echte bedevaart.”

De Antwerpse kathedraal heeft voor zuster Anna, geboren in de Kempen, maar getogen in de Scheldestad, bovendien een bijzondere betekenis. Van hieruit werd ze 53 jaar geleden naar Tanzania uitgezonden. Net geen dertig was ze toen. “Toen ik een jaar geleden in dit wzc aankwam, wist ik niet waar KOS voor stond. Ik had de heroprichting van het bisdom zelfs niet meegemaakt. Van een jubeljaar wist ik dan ook niets. Maar het duurde niet lang of ik was ‘ingewijd’.” Van de internationale missionarissendag genoot ze natuurlijk met volle teugen. “Daar, midden tussen gelovigen uit Afrika, Latijns-Amerika en Azië, voelde je de eenheid van de Kerk.” Terwijl ze spreekt, haalt ze het

Het hoogtepunt van de voorbije jaren? “De bedevaart van de woon- en zorgcentra naar de Onze-Lieve-Vrouwekathedraal.”

programma voor het slotfeest van het jubileumjaar uit haar zak: “Kijk, de dankviering voor de missionarissen op 15 oktober heb ik al met stip aangevinkt.”

Nieuwe wind

Zuster Véronique is ervan overtuigd dat het jubileumproject het bisdom een nieuw elan heeft gegeven. “Doorheen deze drie jubeljaren is de verbondenheid gegroeid. Dat geeft hoop voor morgen.” De zusters hebben er alvast zin in. “In huis bidden we zeker en vast het noveengebied mee”, vertelt zuster Véronique. “Ook na het jubeljaar zullen we er tijdens onze bezinningen en geloofsgesprekken nog zeker op terugkomen.” Ze sluit ons gesprek af met de niet mis te verstane boodschap: “We zijn misschien wel oud, maar we proberen nog steeds actueel actief te blijven als religieuzen.”

Zuster Nelly, zuster Anna en zuster Véronique.

Eric Thielemans (rechts) en zijn kersverse dekenassistent Gert de Bakker (links)

DE KERK LATEN STROMEN

Nu het jubileumproject 'Kerk onder stroom' op zijn einde loopt blikken we met deken Eric Thielemans en zijn kersverse dekenassistent Gert de Bakker terug op de afgelopen drie jaar. Heeft 'Kerk onder stroom' iets in beweging gezet in hun dekenaat Rupel-Nete? "Kerk onder stroom, in veel betekenissen niet te missen. We willen het laten klinken. We willen het laten stromen", was het motto van het jubileumproject. Eric en Gert zijn onder de indruk van de impact van het project. Hun enthousiasme tijdens het gesprek werkt aanstekelijk.

Paul Renders

Gespreksronde

De gespreksronde van het bisdom was voor hen allebei een boeiende ervaring. "We voelden dat de mensen, zowel de vrijwilligers, blij waren dat ze mee mochten nadenken over de toekomst van onze kerkgemeenschap. De mensen voelden zich au sérieux genomen, bevestigd in hun engagement", vertelt Eric enthousiast. De basis heeft volgens hem nog een frisse droom voor die eeuwenoude Kerk. "De mensen zijn echt begaan met de toekomst van ons bisdom." Op de tweedaagse in Blankenberge, waar verder nagedacht werd over de ingebrachte suggesties en opmerkingen, moest Gert spontaan denken aan Handelin-

gen 2, waarin de eerste kerkgemeenschap wordt omschreven. De eerste leerlingen hadden alles gemeenschappelijk, ze deelden van hun bezittingen met hen die het nodig hadden en gingen elke dag trouw en eensgezind naar de tempel en deelden dagelijks hun brood. "We concludeerden dat er nood was aan een nieuwe evangelisatie en aan diaconie. Er is heel wat onwetendheid over het evangelie. De woorden 'Als de Kerk niet dient, dient ze tot niets' van Mgr. Gaillot indachtig, voelden we de nood om meer werk te maken van zeer concrete vormen van naastenliefde", blikt Gert terug. Gert was in een vorig leven hoofdverpleegkundige in een ziekenhuis en komt zelf uit een warm en groot gezin. Volgens Eric heeft de gespreksronde ook de basis in beweging gezet om mee over de toekomst na te denken en is er een openheid gegroeid om tot een nieuwe vorm van Kerk-zijn te komen. "Heel wat parochie- en federatieteams zien reikhalzend uit naar de visietekst. In de toekomst zullen we tot belangrijke keuzes moeten komen. De visietekst kan ons wellicht hierbij helpen."

Met velen samen Kerk

"Ik heb de opening van het jubeljaar op 8 december met de feestelijke vespers in de kathedraal als zeer deugdzaam ervaren. Ik vond het wel jammer dat de vrouwen er weinig of niet aan te pas kwamen", merkt Eric op. Op de dekenale receptie viel zowel Eric als Gert de dankbaarheid op van de mensen om het gemeenschappelijke samen te zijn. "Het deed deugd om op een feestelijke manier met de geloofsgemeenschap samen te komen", glimlacht Eric. De verschillende activiteiten met bijzondere groepen van ons bisdom hebben de rijkdom van onze Kerk laten zien. "Er was aandacht voor heel wat

mensen die met Kerk bezig zijn: de religieuzen, de bewoners van woon- en zorgcentra, de eerste wijdelingen enzovoort. We zijn met velen samen Kerk", vat Eric de ontmoetingen samen. "En de bedevaart naar Rome was hierin toch wel het hoogtepunt. De mensen waren emotioneel geraakt, vooral door de vernieuwing van de doopbeloften in het baptisterium van Sint-Jan van Lateranen. Er zijn heel wat deelnemers die me toevertrouwen dat ze van die dagen nog lang kunnen leven."

Laat je onderdompelen

In het kader van het jubileumproject werd in de parochiefederatie van Berlaar tijdens de afgelopen vasten het proefproject *Laat je onderdompelen* van vicaris Bart Paepen gelanceerd. Het project versterkte de band tussen de scholen en de geloofsgemeenschap. "We werkten toen met tien leerkrachten samen en nodigden elkaar uit. Wij kwamen op school langs en de leerlingen en leerkrachten kwamen bij ons in de kerk langs", duidt Eric. Tijdens de middagpauze, wanneer de leerlingen hun boterhammen opaten, kwamen Eric en Gert getuigen. Voor veertig tot vijftig leerlingen. "Je kon er een speld horen vallen", vertelt Eric enthousiast. "Het was spannend om te getuigen over ons geloof bij de 13-, 14- en 15-jarigen", treedt Gert bij. "Ik was verrast door de boeiende en open vragen van de leerlingen. Je eigen keuzes werden er in vraag gesteld, zoals mijn keuze voor het huwelijk en Eric's keuze voor een celibatair leven." "Het project is zeker voor herhaling vatbaar", concludeert Eric. "Bovendien werpt het vruchten af. Mensen worden nieuwsgierig en willen meer weten. Er is zelfs één leerkracht catechist geworden in de parochie."

LAAT HET BEELD MAAR VOOR ZICH SPREKEN...

Trots en blij was ik toen ons voorstel voor een nieuw logo positieve reacties uitlokte en vervolgens ook goedgekeurd werd op de bisschopsraad. Als je geregeld met creatieve kriebels zit, is het geweldig fijn om sterke inhoudelijke ideeën in een mooi beeld te kunnen vatten. Vooral als het gaat over iets dat je zelf belangrijk vindt: visueel uitdrukken waar wij als bisdom Antwerpen voor staan!

Hilde Van Linden

Een **onderstroom** is een stroming die niet per se zichtbaar, maar wel zeer bepalend is; hij stuwt. De (onder)stroom in het beeld leidt ons naar de essentie: ons geloof, gesymboliseerd door het

Het nieuwe logo dat Pieter Smets en Hilde Van Linden ontwierpen, en waar Hilde heel enthousiast over vertelt.

Drie jaar lang werden allerhande initiatieven letterlijk en figuurlijk onder de vlag van het jubileumproject *Kerk onder stroom* geplaatst. Letterlijk zag je de vlag op vele plaatsen en bij allerlei activiteiten hangen. Figuurlijk kon je de verbondenheid van mensen met het grotere geheel van ons bisdom en *Kerk onder stroom* voelen. Vanuit deze positieve ervaring om ook visueel aanwezig te zijn als Kerk in de wereld – want beeldvorming is nu eenmaal belangrijk – kregen vrijwilliger Pieter Smets en ik de toffe opdracht om een nieuw logo te ontwerpen. Visietekst en brainstormgroepen gaven ons een inhoudelijke impuls.

Laat het beeld maar voor zich spreken... En toch wil ik graag wat uitleg geven. Ik word er enthousiast van, omdat ik mag vertellen waar wij als bisdom Antwerpen voor staan.

kruis. De beweging van de golven stuwt ons zicht als het ware naar boven; en het kruis zet ons – via de golven – in beweging. Natuurlijk maken het woord 'onderstroom' en de golven in het beeld ook de link met *Kerk onder stroom*.

Centraal staat een **figuur aan het water**. Het kan Jezus zijn die aan het meer van Galilea enkele vissers roept of die aan de oever een houtskoolvuur heeft aangelegd, waarnaar onze bisschop in zijn visietekst verwijst. Misschien ben jij het wel die open en ontvankelijk in het leven mag staan. Welk beeld je er ook in ziet, de onderliggende gedachte is dat wij worden geroepen, jij en ik, dat we met open armen uitgenodigd worden om leerling van Jezus te zijn en te leven zoals Hij het ons voordeed.

De oranje lijn stelt een **brug** voor die overgaat in een **weg**. Hij gaat bewust door het kader heen. Als Kerk, als bisdom krijgen we pas écht betekenis als we ook een brug kunnen leggen naar de samenleving, als we er kunnen zijn voor mensen die op onze weg komen.

Christenen zijn mensen van hoop. Ik hoop ook dat dit logo ons de komende jaren zal helpen om te durven getuigen van ons geloof.

EEN HOUTSKOOLVUUR MET VIS EROP EN BROOD...

VISIETEKST VAN EN VOOR HET BISDOM ANTWERPEN

Houtskool met vis

Schilderij van Luc Blomme

© Foto Acra vzw

VAN GESPREKSRONDE NAAR VISIETEKST

Tijdens het feestweekend van 'Kerk onder stroom, (4)50 jaar Bisdom Antwerpen' stelde Mgr. Johan Bonny de 'Visietekst van en voor het bisdom Antwerpen' voor. De tekst is het resultaat van een breed overleg in heel het bisdom en is bedoeld voor alle medewerkers in onze diocesane kerkgemeenschap. Eerst schetsen we de weg waarlangs de tekst tot stand kwam. Dan staan we stil bij de belangrijkste hoofdstukken uit de visietekst. Tot slot geven we enkele aanduidingen over de manier waarop we de komende jaren met de tekst aan de slag gaan.

*Christa Damen,
Wim Selderslaghs,
Hilde Van Linden*

Werkjaar 2010-2011

september-februari: Het plan van de bisschop krijgt stilaan vorm om 'samen met heel het bisdom' aan een visietekst te werken.

maart-mei: De *Gesprekstekst van de bisschop* over zeven knooppunten wordt geschreven, herschreven en afgewerkt.

Werkjaar 2011-2012

september: Uitgave en verspreiding van de *Gesprekstekst van de bisschop*.

september-december: Diocesane gespreksronde over de zeven knooppunten uit de *Gesprekstekst van de bisschop*.

november-januari: Bundeling en verwerking van de verslagen van de gespreksgroepen.

januari-april: Negen schrijfgroepen gaan per thema aan de slag met de verslagen van de gespreksgroepen.

mei: Tijdens een tweedaagse sessie worden de teksten van de schrijfgroepen besproken.

juni: De schrijfgroepen werken hun teksten af en bezorgen ze aan Mgr. Bonny en de vicarissen.

juli-augustus: Mgr. Bonny schrijft de visietekst, met feedback van de vicarissen en verantwoordelijken van de schrijfgroepen.

augustus-september: Lay-out en druk van de visietekst.

Werkjaar 2012-2013

september: Voorstelling van de visietekst aan de leden van de schrijfgroepen.

20 oktober: Voorstelling van de visietekst aan de diocesane medewerkers.

21 oktober: Voorstelling van de visietekst aan een breed publiek.

vanaf november: Aan de slag met de visietekst.

© Foto Acra vzw

Een houtskoolvuur met vis erop en brood ...

Dit citaat uit het evangelie van Johannes (Johannes 21,9) koos Mgr. Bonny als titel voor de visietekst. Kort na Pasen waren de apostelen aan het vissen op het meer van Tiberias. Aan de oever stond de Heer op hen te wachten en "toen ze aan land waren gestapt, zagen ze dat er een houtskoolvuur was aangelegd, met vis erop en brood ernaast ..." Zo kijken wij naar de komende jaren: met de ogen van het begin. Het is morgen, het ontbijt staat klaar en een nieuwe dagtaak wacht.

In de visietekst ontwikkelt de bisschop een aantal gedachten over christen-zijn en Kerk-zijn vandaag, verdeeld over zeven hoofdstukken. Elk hoofdstuk eindigt met een werkpad en een aantal concrete doelstellingen. Zo wil de bisschop sturing geven aan de beleidsontwikkeling in ons bisdom tijdens de komende jaren. We lichten de verschillende delen van de tekst kort toe; de volledige tekst kunt u lezen op www.bisdomantwerpen.be.

De Kerk: een 'gemeenschap van leerlingen'

In de inleiding schetst Mgr. Bonny hoe we vandaag naar de Kerk kijken. Hij kiest voor een bescheiden beeld dat recht uit het evangelie komt: de Kerk als 'een gemeenschap van leerlingen'. Dat is de kern: dat christenen leerlingen van Jezus willen zijn en dat ze dat samen willen doen. Van Jezus hebben we alles te leren, steeds

“

Een zaaier ging het land op om te zaaien ... Als Kerk zijn wij geroepen om zoals Jezus breed te zaaien.

”

opnieuw. Soms is Jezus voor ons als een zaaier, soms als een herder en soms als een gastheer.

Jezus en zijn leerlingen zijn mensen heel nabij en tegelijk wekken ze verwondering op. Ze zijn heel gewoon en toch heel anders. Ze geloven in de kracht van een liefde die niet rekent op beloning. Als kerkgemeenschap moeten wij zowel 'nabij' als 'verschillend' durven zijn: dicht bij het leven blijven en toch tegen de stroom in varen.

Een netwerk van parochies

De Kerk wilde overal aanwezig zijn waar mensen wonen, tot in het verste dorp. Parochies waren beschikbaar 'voor alles en voor allen'. Vandaag is er nood aan netwerking. Parochies die de handen in elkaar slaan, kunnen hun aanbod kwalitatief verbeteren, een sterker gemeenschapsleven ontwikkelen en de beschikbare gebouwen efficiënter gebruiken. We kiezen ervoor om 'federaties' van parochies te laten evolueren naar 'pastorale eenheden', die op hun beurt een nieuwe parochie kunnen vormen. Het richtsnoer is één nieuwe parochie per gemeente. Een pastorale eenheid kan uit een verscheidenheid van 'kernen' bestaan.

Naast een aantal 'parochiekernen' kan de pastorale eenheid bijvoorbeeld een of meerdere katholieke gemeenschappen van buitenlandse oorsprong omvatten, een abdij, een nieuwe gemeenschap, de pastorale dienst van een ziekenhuis of een woon- en zorgcentrum, een kern van schoolpastoraal of jeugdpastoraal, of een devotiekapel. Elk dekenaat zal hiervoor een masterplan opstellen.

Liturgie en sacramenten

Sinds de eerste tijd komen christenen regelmatig samen om te bidden en eucharistie te vieren. In gebed en liturgie klopt immers het hart van een gelovige gemeenschap. Liturgie heeft te maken met de schoonheid van het geloof en de kracht van Gods nabijheid. Tegelijk is de liturgie ook een leerschool. Het is de plaats waar gelovigen zich laten uitdagen en optrekken om te groeien als 'leerlingen' in de school van het evangelie. Parochies en pastorale diensten investeren veel energie in de zorg voor een levende en levensnabije liturgie. Toch blijft de liturgie een uitdaging. We willen werken aan de kwaliteit van het liturgische leven in ons bisdom.

“

Ik ben de goede herder: ik ken mijn schapen en mijn schapen kennen mij.

”

(Johannes 10,1-18)

© Foto Acra vzw

Voorgangers en medewerkers aan de liturgie hebben vorming en ondersteuning nodig. Daarvoor denken we aan de oprichting van een 'praktische school voor liturgie'. Liturgische en sacramentele vieringen zijn stappen langs de geloofsweg. Vooral op de scharniermomenten van het leven zoeken gelovigen opnieuw aansluiting bij de kerkgemeenschap. Hier ligt voor de Kerk een nieuwe kans: om de geloofsgroei van mensen te ondersteunen met een catechetisch aanbod.

Een ketting van generaties

Het huwelijk en het gezin behoren, ondanks hun broosheid, tot de basisstructuur van de samenleving. Het is de eerste plaats waar mensen geluk en ongeluk met elkaar delen, kinderen verwelkomen en het brood van elke dag met elkaar 'breken en delen'. In het gezin komen kinderen voor het eerst in contact met het evangelie. Ouders verbinden hun roeping als christen hoofdzakelijk met de manier waarop ze thuis een leefgemeenschap vormen, samen met hun kinderen. Gezinspastoraal is dan ook van groot belang voor de toekomst van de Kerk. Specifieke leeftijdsgroepen vragen een bijzondere aandacht. In ons bisdom willen we enkele kernen van jeugdpastoraal ontwikkelen met een uitstralingsgebied: kernen waar jongeren een aanbod vinden dat inspeelt op hun levens- en geloofservaring. Met jongvolwassenen willen we nadenken over pastorale initiatieven die aan hun vraag tegemoetkomen. Tal van jongeren proberen langs de nieuwe media zelf aan evangelisatie te doen. De senioren vormen een belangrijke groep, ook en vooral in de Kerk. In vele parochies, christelijke bewegingen en vrijwilligersorganisaties vormen zij de vaste kern en de dragende ploeg. We willen hen daarin erkennen en aanmoedigen.

Opvoeding en onderwijs

Het onderwijs is een van de belangrijkste domeinen waarop de kerkgemeenschap wil bijdragen tot het algemeen welzijn. Het katholiek onderwijs doet zijn aanbod vanuit een christelijk mens- en wereldbeeld. Met een eigen pedagogische aanpak streeft het tegelijk een brede maatschappelijke inbedding na. We kiezen voor het model van de 'dialogeschool', die werk maakt van zowel een klare 'eigenheid' als een brede 'openheid'.

De katholieke school heeft een hefboomfunctie in de vorming van jonge christenen. Ze wil bijdragen tot de geloofsgroei van kinderen en jongeren, in samenspraak met het gezin, de parochie en de jeugdgroepen. Het vak katholieke godsdienst levert hiertoe een onmisbare bijdrage.

Diaconie en zorg

Bij liturgie en verkondiging hoort diaconie: de werken van barmhartigheid en de inzet voor gerechtigheid. De kerkgemeenschap kan de zorg voor mensen niet ontlopen. Ze heeft die zorg ontwikkeld langs twee wegen die elkaar vaak ontmoeten: de weg van de professionaliteit en de weg van het

© Foto Acra vzw

“
**Enmaal met hen aan tafel
nam Hij het brood, sprak de
zegen uit, brak het en gaf het
hun.**

”

(Lucas 24,30)

vrijwilligerswerk. Zorgvoorzieningen staan voor de uitdaging om alle vormen van uitsluiting te vermijden en om te werken aan een menswaardige zorg, gedragen door een christelijk mens- en wereldbeeld. Zingeving en spiritualiteit hebben hierin een bijzondere plaats, zowel voor de zorgvragers als de zorgverleners.

Kansarmoede en uitsluiting zitten vaak verscholen achter de muren van onze welvaartsmaatschappij. Centraal staat hier de zorg van mensen voor elkaar, vaak op vrijwillige basis. Iedere christen, jong en oud, zou een antwoord moeten kunnen geven op de vraag: 'Wie is de mens die jij helpt?' We bevelen aan dat in elke parochie of plaatselijke gemeenschap een 'antennegroep' zou bestaan om plaatselijke

Van 'leerlingen' naar 'medewerkers'

Iedere christen is geroepen om Jezus te volgen en met Hem mee te werken. Die roeping kan diverse vormen aannemen, van heel discreet tot heel expliciet. Hoe kunnen wij mensen helpen hun eigen roeping te vinden en de moed om ermee aan de slag te gaan? Een goed beleid omtrent opleiding en vorming 'op maat' is belangrijk voor de toekomst van onze kerkgemeenschap. Belangrijk is dat het opleidings- en vormingsaanbod zich situeert in de driehoek van de medewerker als geëngageerde gelovige, als deelverantwoordelijke voor een bepaalde taak en als gemandateerde van de kerkgemeenschap. Daarnaast heeft ook de Kerk behoefte aan een doelmatig personeelsbeleid, zodat medewerkers zich goed voelen in hun werksituatie.

Dialoge en samenwerking

Als kerkgemeenschap zijn wij verbonden met wat leeft in de samenleving. In alle openheid en in dialoog willen wij bijdragen tot het welzijn van allen. Velen werken vanuit een christelijke visie aan de uitbouw van een meer humane samenleving. Samen met hen willen we nadenken over het betekenisvolle 'verschil' dat het evangelie in deze wereld kan uitmaken.

Andere religies, andere christelijke gemeenschappen ... ze zijn zichtbaar in ons straatbeeld aanwezig. We willen de oecumenische samenwerking en de interreligieuze dialoog bevorderen. Met 'zoekende' mensen willen we het gesprek aangaan, om in wederzijds respect te verwoorden wat ons beweegt wanneer het over de mens en over God gaat.

Tot slot is er de wereldwijde verbondenheid met de katholieke kerkgemeenschap. We willen steun blijven verlenen aan organisaties die werken aan de solidariteit tussen kerkgemeenschappen en bevolkingsgroepen wereldwijd.

Palmen
door Luc Blomme

© Foto Acra vzw

Hoe nu verder?

De 'Visietekst van en voor het bisdom Antwerpen' is niet bedoeld om als een mooie uitgave te verdwijnen in de boekenrekken van 'wie het aanbelangt'. Het is de bedoeling dat de visietekst wordt gelezen, besproken, bewerkt en vertaald in concrete initiatieven. De gedrukte letters moeten nog levende realiteit worden.

Eerst zullen we de tekst verspreiden. Pastorale beroepskrachten en teams uit de parochies, de zorgsector, het onderwijs enzovoort zullen een gedrukte versie van de tekst ontvangen. Bovendien zal iedereen de tekst kunnen vinden op het internet. Verschillende sectoren zullen initiatieven nemen om de visietekst aan hun medewerkers voor te stellen (voor de parochies zal dat onder meer gebeuren op de dekenale avonden voor parochie-teams).

Dan begint de beleidsmatige uitwerking van de concrete doelstellingen, in samenwerking met velen. De medewerkers van onze diocesane begeleidings-, vormings- en/of animatiediensten zullen deze uitwerking ondersteunen, onder de verantwoordelijkheid van een bisschoppelijk vicaris of gedelegeerde, en in samenspraak met deskundigen of medewerkers uit het veld.

Niet alles hoeft meteen te gebeuren. Wijsheid is belangrijker dan haast. De 'spanwijdte' van de visietekst is vijf jaar: 2012-2017. Toch is er werk aan de winkel. Met enthousiasme en creativiteit willen we bouwen aan een kerkgemeenschap met toekomst in ons bisdom.

WAAKZAAM RUIMTE GEVEN

HET ANTWERPSE BISDOM GISTEREN EN VANDAAG.

Mgr. Jules-Victor Daem

Mgr. Jules-Victor Daem, kersvers bisschop van Antwerpen, (tweede van links) in gesprek met onder meer kardinaal Leo Jozef Suenens (midden) en enkele collega-bisschoppen in de tuinen van het Belgisch College in Rome tijdens het Tweede Vaticaans Concilie. Foto Leuven, KADOC..

Het bisdom Antwerpen viert zijn jubileum in 2012. Traditiegewijs bieden jubileumvieringen een geschikt moment om een stand van zaken op te maken, een terugblik, maar ook een vooruitblik.

Dit doen we in gesprek met professor Mathijs Lamberigts, kerkhistoricus aan de KU Leuven, en medeauteur van het zopas verschenen geschiedenisboek 'In de stroom van de tijd'.

Karim Schelkens

Antwerpen is een oud bisdom en heeft ongetwijfeld al sinds de zestiende eeuw enkele markante kenmerken. Kunt u aangeven waar de historische rijkdom, maar misschien ook het eigen karakter van het Antwerpse diocees liggen?

Het bisdom werd opgericht in de nasleep van de hervormingen van het concilie van Trente, en dat had veel impact op de vorming van de clerus. Maar Antwerpen kent in zijn vroege geschiedenis toch een opmerkelijke en boeiende evolutie. Het was lang een vrijplaats voor allerlei ideeën (ook protestantse) en publicaties, en werd dan gaandeweg een bolwerk van de katholieke contrareformatie, met als gevolg de vlucht van vele intellectuelen naar Amsterdam. Van groot belang is natuurlijk de haven en het handelsklimaat. Die maakten dat Antwerpse katholieken meer 'wereldburger' waren dan hun geloofsgenoten van andere bisdommen, en er van oudsher ruimte was voor diversiteit. Ook voor andere religies, zoals het jodendom, dat in Antwerpen toch sinds lang geworteld is.

Zoals blijkt uit de bisdomgeschiedenis, bestond het bisdom anderhalve eeuw niet afzonderlijk. Het werd heropgericht in 1961, net tijdens de voorbereidingen van het concilie. Is dit bisdom dan een opvallend 'concliair bisdom'?

Dat is het zeker. De grote verdienste voor het feit dat het bisdom organisatorisch erg snel een 'concliair' en zelfs 'postconcliair' bisdom werd, ligt bij Mgr. Daem, die tevoren

Professor Mathijs Lamberigts, kerkhistoricus aan de KU Leuven

al een sterk organisator voor het katholiek onderwijs bleek. Hij erfde wel een complex bisdom, met aan de ene zijde de Antwerpse metropool, waar het levensbeschouwelijke en ook politieke leven veelvormig was, en aan de andere zijde het hinterland dat toch overwegend door de katholieke zuil werd gedomineerd. Maar samen met zijn vicarissen richtte bisschop Daem spoedig de nodige raden op. Het bisdom kende ook een opvallend engagement van leken (pastoraal werkers, maar ook een indrukwekkende groep catechisten). Het Theologisch en Pastoraal Centrum ging bovendien snel functioneren als een vrijplaats voor theologisch denken met nationale uitstraling.

Die kaart van openheid op de wereld en respect voor diversiteit werd ook door bisschop

Danneels, maar vooral in het lange episcopaat van Mgr. Van den Berghe volop getrokken. Mgr. Van den Berghe bleef Antwerpen zien als een ruimte waar plaats is voor vele overtuigingen, en gaf daarmee waakzaam ruimte aan mensen. Zijn aandacht lag ook sterk bij het belang van het lokale leven van de Kerk, de parochies als bindweefsel. De rol van pastoraal werkers, diakens, maar ook vrijwilligers die zich inzetten voor armen, mensen zonder papieren, enzovoort vormde duidelijk een kernpunt.

Wat ziet u vanuit de geschiedenis van het bisdom als uitdagingen voor de toekomst? U kent het verleden van het bisdom, maar werkt mee aan de pastorale beleidslijnen van morgen. Kunt u daar wat meer over vertellen?

Terugblikkend op die geschiedenis zijn er toch enkele karaktertrekken en punten die het bisdom kenschetsen en er ook de sterkte van uitmaken voor de toekomst. Respect voor pluraliteit en verdraagzaamheid in plaats van een logica van uitsluiting is een thema dat in het licht van de voorbije verkiezingscampagnes meer dan actueel is. Antwerpen was en is divers. Men kan dat zien als een zwakte, maar ook als een rijkdom. Dat laatste sluit het best aan op een christelijke identiteit.

Maar er zijn meerdere uitdagingen voor de toekomst. Het sociale bindweefsel versterken en gemeenschap creëren op lokaal vlak, nadenken over het christelijke gelaat van de vele verzorgingsinstellingen die het Antwerp-

se bisdom rijk is, en vooral ook: jongeren engageren en motiveren om zich in te zetten. Met dat alles staat het bisdom voor de opdracht om op een open en nieuwe manier de christelijke boodschap te brengen, en in dialoog met andere gemeenschappen, vandaag zeker ook met de islam. Niet in de eerste plaats door teksten, maar vooral door mensen.

Een uniek moment voor het bisdom Antwerpen. Mgr. Johan Bonny, omringd door zijn twee voorgangers als bisschop van Antwerpen, kardinaal Godfried Danneels (links) en Mgr. Paul Van den Berghe (rechts), en door apostolisch nuntius Mgr. Giacinto Berloco (links onder) ging voor in de plechtige jubelviering voor vijftig jaar bisdom Antwerpen op 8 december 2011 in de Onze-Lieve-Vrouwekathedraal.

Het jubileumboek 'In de stroom van de tijd. (4)50 jaar Bisdom Antwerpen' kost 49 euro + 5 euro verzendingskosten. Bestellen kan door het juiste bedrag over te schrijven op rekeningnummer BE26 4097 5231 1129 van Bisdom Antwerpen, Schoenmarkt 2, 2000 Antwerpen (met vermelding 'In de stroom van de tijd', uw naam en adres en het aantal exemplaren). Meer info bij het secretariaat: secretariaat@bisdomantwerpen.be.

EEN E-ZUSJE!

www.relevant-bisdomantwerpen.be

Binnenkort is onze nieuwe website voor iedereen beschikbaar. Hier een voorproefje.

Vier maanden geleden waagde mijn 81-jarige moeder haar eerste duik in de internetzee. Kun je nog anders als al je vrienden vragen of je nog geen e-mailadres hebt en elke reclameboodschap eindigt met "surf naar onze website"?

Op één avondje tv verzamel je steevast een aardig overzicht met interessante weblinks. Aan dat lijstje voegen we vandaag nog een website toe: het e-zusje bij ons nieuwe tijdschrift: www.relevant-bisdomantwerpen.be.

Duik je mee?

Johan Govaerts

Waarom een e-zusje?

"Wie niet gelooft een woord voor de wereld te hebben, investeert niet in de mogelijkheden om dat woord te verspreiden." Dat leer ik van de Nederlandse theoloog Erik Borgman. Naast een tijdschrift willen we daarom ook een website de wereld insturen. Want met de partners bisdom Antwerpen, CCV en IJD hebben we veel meer in onze mars dan wat op papier past: foto's, achtergrondinfo, voorbeeldmateriaal, weblinks, ... Dat alles vind je vanaf vandaag bij het actuele nummer op onze website. Nadien kun je ook thematisch artikelen opzoeken uit vorige nummers. Beginnen met een nieuwe website vraagt weliswaar enige bescheidenheid.

Ons e-zusje begint klein, maar groeit binnen enkele jaren allicht uit tot een volwaardige dochter van ons blad die nog veel verrassends in petto heeft.

Het hele bisdom mee in het internetbad

We herinneren ons de woorden uit *Gaudium et Spes*: "We worden maar Kerk door het lezen van de tekenen van de tijd." Vijftig jaar na het concilie blijft die oproep nog even actueel: beschouw de hele aarde - dus ook de wereld van het internet - als het speelveld van de heilige Geest. "Wat dan met al het kaf tussen het koren?" en "Lang

niet iedereen heeft een computer!", hoor ik je al opmerken. En ja, we mogen zeker niet alle heil van het internet verwachten. Toch, als ik zie hoe reëel virtuele contacten en leerervaringen voor opgroeiende kinderen zijn, kunnen we er niet langer omheen: de wereld van het internet is gewoon een nieuw 'continent' voor de Kerk. Ook ons bisdom weet dat en presenteert zich alvast online op www.bisdomantwerpen.be. Heel wat priesters, parochies en organisaties stellen zichzelf voor via het internet. Het volstaat vaak even naar hun naam te googelen om ze te vinden.

Voorsmaakje van de heilige Geest

Benieuwd naar dat 'nieuwe speelveld van de heilige Geest'? We selecteerden enkele Nederlandstalige websites met korte getuigenissen. De lijst is verre van volledig of representatief maar het geeft je alvast een idee van de eindeloze mogelijkheden van het internet. Klikken maar!

www.volgconcilie.be biedt de kans om Vaticanum II dag na dag opnieuw te beleven.

www.logia.be christelijk geïnspireerde opinieblog.

www.rkk.nl/eucharistieviering/getijden biedt online op per dag vastgestelde tijden een beluisterbaar getijdengebed vanuit een abdij.

www.tvzorg.be, <http://vimeo.com/27898668> en www.checkpointtv.be bieden enkele korte getuigenissen van Vlaamse jongeren over hun zoeken naar zin, engagement en geloof.

www.hoewordjemens.be is een poging vanuit de vzw Studiecentrum Kerk en media om de advent 2011 multimediaal te ondersteunen.

SCHEUT VIERT IN SCHILDE

OOIT BEGONNEN ALS SANATORIUM, IS HET NU EEN THUIS VOOR ALLERLEI 'VREEMDE VOGELS'

Niet alleen het bisdom Antwerpen heeft dit jaar een dubbele verjaardag te vieren. De missionarissen van Scheut vieren zowel de 150ste verjaardag van hun congregatie als de 100ste verjaardag van het missiehuis in Schilde.

Filip Ceulemans

“
Het missiehuis lijkt wel een volière vol vreemde vogels.

”
Stan Boden

Verscholen achter hoge bomen, zeg maar een bos, ligt het missiehuis van Scheut in Schilde er vredig bij. Bijna niets doet vermoeden dat hier een dubbele verjaardag gevierd wordt. Of toch, boven de ingang van het missiehuis hangt een spandoek waarop staat dat de missionarissen van Scheut 150 jaar geleden opgericht werden. In de inkomhal wijst ook een banner daarop. In Schilde hebben de scheutisten nog een tweede verjaardag te vieren. Hun missiehuis bestaat immers honderd jaar.

“Honderd jaar geleden werd het opgericht als een sanatorium waar missionarissen van Scheut die tuberculose hadden opgelopen, terecht konden”, vertelt pater Stan Boden, tot voor enkele maanden rector van het missiehuis. “Vandaag verblijven er ongeveer veertig scheutisten in ons huis. Om verschillende redenen. Sommigen zijn met pensioen, anderen ontvluchtten een oorlog. Ook nog actieve missionarissen komen hier logeren wanneer ze in het land zijn. Het is hier een volière met veel vreemde, exotische vogels”, lacht Stan Boden.

Toekomst

“Wanneer een nieuwe pater zijn intrek neemt in het missiehuis geven we hem eerst

de tijd om even zijn weg te zoeken. Daarna verwachten we wel dat hij zich inschakelt in het gemeenschapsleven. Dat kan op verschillende manieren. Door apostolaat buiten het missiehuis – we zijn graag geziene gasten in de omliggende parochies – maar ook en vooral binnen onze gemeenschap. Is iemand graag bezig met dieren, dan mag hij het hoenderhof onderhouden. Een andere pater is dan weer liever actief in onze moestuin of repareert onze fietsen. Het is een vorm van dienstbaarheid onder elkaar. We zorgen ervoor dat iedereen iets om handen heeft”, zegt Stan Boden terwijl pater Theo Bögels, de verantwoordelijke voor de bar in de cafetaria, vraagt of we iets willen drinken. Hoe de toekomst van de missionarissen van Scheut en van het missiehuis eruitziet, weet Stan Boden niet. “De jonge generatie scheutisten zijn vooral Congolezen, Filippino's en Indonesiërs. Het missiehuis zie ik evolueren naar een vorm van 'verzorgingspastoraal', een rusthuis voor paters. Ondertussen wordt het de grote uitdaging om missie een eigentijdse invulling te geven in onze eigen omgeving. De Boodschap moet ook hier toekomen”, besluit Stan Boden.

ESTAFETTE

EEN VRIJWILLIGER VAN DE KERK AAN HET WOORD.

© Jacques Teurlings

In Estafette laten we elke keer een vrijwilliger in de Kerk aan het woord over wat hem of haar drijft. Katelijne Draulans uit Dessel bijt de spits af. Ze is de moeder van Andreas, Kamila en Helena en werkt als ergotherapeut in De Witte Mol in Mol. Daarnaast engageert ze zich als lid van het parochieteam van de Sint-Pieter en Pauwelparochie en de pastorale werkgroep van De Witte Mol.

Katelijne Draulans vertelt over haar vrijwilligerswerk voor de Kerk.

Ik sta huiverachtig ten opzichte van de vraag om een getuigenis te schrijven over mijn vrijwillig engagement. Het zet de vrijwilliger in een licht waar hij niet hoeft te staan want vrijwilligerswerk is een persoonlijke keuze. De kracht en de bevestiging van dat engagement liggen niet in de publieke erkenning, maar in de sterkte van de ervaringen die je opdoet. Is het niet zo dat de hand die wij reiken ook ons kracht verleent?

Ik groeide op volgens de waarden van het geloof van mijn ouders. Zij deden in alle stilte vrijwilligerswerk. Geloof werd zo heel tastbaar voor mij. Ik zag Jezus als een Grote Vriend die goed was voor iedereen en ik vond het zalig om de zware boodschappentassen van de oudjes in ons dorp naar huis te brengen. Later, als tiener, zag ik de Rebel in Jezus die stemlozen een stem gaf en werd ik geraakt door het werk van mensenrechtenorganisaties. Stilaan is Hij geëvolueerd tot de Lijdende Mens die me met mildheid naar de problematiek van onze bewoners in De Witte Mol doet kijken.

Ik ben moeder van drie kinderen. Dat vergt op zich een voltijdse inzet. In de Sint-Pieter en Pauwelparochie in Mol ben ik lid van het parochieteam en probeer ik allerlei initiatieven mee te dragen. Ik werk ook al jaren als ergotherapeut bij mensen met een aangeboren en niet-aangeboren beperking. Ik doe het nog altijd met heel veel liefde en ik zie soms de kracht van aanbod dat niet binnen het strikte takenpakket zit.

Naast mijn vaste taak als ergotherapeut, ben ik heel wat uren als vrijwilliger actief. Voornamelijk op pastoraal vlak. Uiteraard hou ik rekening met mijn vaste contracturen en met de afspraak om niet te veel extra uren te doen. Die afspraken leef ik na,

maar de tijd die buiten dat kader valt, blijft even zinvol en waardevol. Want in een voorziening waarin het merendeel van het personeel erg ver van het geloof staat, is dat een uitdaging. De pastorale werkgroep is geleidelijk een vaste waarde geworden waarop geregeld een beroep gedaan wordt. We hebben een systeem waarbij mensen uit onze parochie peter of meter zijn voor een aantal bewoners. Ik kan genieten van de speelse blikken die er tijdens een viering tussen een meter en een bewoner gedeeld worden of van een bewoner die rustig wordt als zijn peter in stilte naast hem zit. Als een van de bewoners na al die jaren plots het onzeverder volledig mee begint te bidden, wordt hij enthousiast aangemoedigd door de meters en peters rondom hem. Is het dan niet zo dat het klededat wij schenken ook ons bekleedt?

Dankzij de meters en peters konden we ook met een aantal bewoners al tweemaal een bijzondere reis naar Lourdes maken. Geloof me, dat is niet zomaar een tripje. Het is een reis die tot in de puntjes moet voorbereid worden omwille van de zwaarte van de problematiek van onze mensen. Een van de bewoners wilde zo graag naar Lourdes. Vanuit die droom maakten we een klein wonder waar, samen met een arts, verpleegkundigen en mensen die nooit in de zorgsector gewerkt hebben. Het doet deugd te zien dat de zaken die we realiseren, ook anderen motiveren, raken en aanzetten om met een groot warm hart dingen mogelijk te maken die anders onmogelijk zouden zijn. Toen tijdens de eerste viering na onze Lourdesreis een van de bewoners voortdurend het Ave Maria van Lourdes neuriede, sloten we spontaan de viering af met dat lied en zagen we dat iedereen ontroerd was. Toen wisten we dat in het brood dat we delen een bron ontspringt!

BENOEMINGEN

Stan Boden, missionaris van Scheut, werd met ingang van 1 september 2012 benoemd tot medewerkend priester in de federatie Malle-Zoersel.

Joannes Jan Braspenning, pater van de Heilige Geest, pastoor te Baarle-Hertog, Sint-Remigius en Ravels, Onze-Lieve-Vrouw van de Heilige Rozenkrans, *Weelde-Station*, werd met ingang van 15 september 2012 ook benoemd tot pastoor te Turnhout, Sint-Pieter; Turnhout, Goddelijk Kind Jezus en Turnhout, Heilig Hart.

Michel Brasseur, lid van de priesterequipe in Mol en parochievicaris te Balen, werd met ingang van 1 september 2012 ook benoemd tot adjunct van de vicaris voor de jeugdparochie.

ONTSLAG

Albert Bert Rosseels, jezuiet, heeft met ingang van 15 september 2012 ontslag genomen als pastoor te Turnhout, Sint-Pieter; Turnhout, Goddelijk Kind Jezus en Turnhout, Heilig Hart. Hij blijft pastoor te Turnhout, Pinksterkerk, *Stokt*; Turnhout, Onze-Lieve-Vrouw Middelaars en kapelaan te Turnhout, Heilig Kruis, *Begijnhof*. De bisschop stelt er prijs op bij deze gelegenheid zijn medewerker van harte te danken.

ZENDING

Lisette Segers werd met ingang van 1 september 2012 als pastoraal werkster gezonden, en dit in het bijzonder als parochieassistent te Retie, Sint-Job, *Schoonbroek*; Retie, Sint-Martinus en Mol, Sint-Niklaas, *Postel*.

WIJDING

Op zaterdag 8 december om 10.30 uur zal Mgr. Johan Bonny diaken Koenraad Janssen tot priester wijden in de Onze-Lieve-Vrouwekathedraal van Antwerpen. De bisschop nodigt de priesters van het bisdom uit om te concelebreren (gelieve een albe mee te nemen). Iedereen is welkom om mee te vieren.

OVERLIJDEN

Op 26 augustus 2012 overleed te Antwerpen Raymond Van Hoof, pastoor te Mortsel, Sint-Jozef; Mortsel, Sint-Lodewijk en Mortsel, Heilig Kruis, *Oude God*.

Op 27 augustus 2012 overleed te Duffel Alfons De Belder, voormalig pastoraal rusthuiswerker in het rvt Sint-Michaël te Essen.

Op 25 september 2012 overleed in het wzc Sint-Jozef te Antwerpen-Berchem Mgr. Cyriel Eykens, Huisprelaat van Zijne Heiligheid en vicaris-generaal van het bisdom Antwerpen van 1962 tot 1997. Mgr. Cyriel Eykens werd geboren te Turnhout op 4 september 1928 en tot priester gewijd te Mechelen op 20 december 1953. Hij was achtereenvolgens professor aan het grootseminarie te Mechelen (3 juli 1957 tot 19 mei 1962), directeur van het grootseminarie te Mechelen (20 augustus 1958 tot 19 mei 1962), vicaris-generaal van het bisdom Antwerpen (19 mei 1962 tot 31 maart 1997), officiaal van de Diocesane Rechtbank (19 mei 1962 tot 30 oktober 1993) en officiaal van de Interdiocesane Rechtbank van Tweede Instantie (21 februari 1994 tot 31 december 2008).

Overeenkomstig zijn uitdrukkelijke wens werd zijn lichaam aan de wetenschap geschonken.

AANWERVINGEN

Sinds 3 september is Reiner Loos voltijds aan de slag op CCV in het bisdom Antwerpen. Hij vervangt Raf Verbeeck die op pensioen ging en Greet Fabré die een jaar loopbaanonderbreking neemt. Reiner Loos zal meewerken aan de thema's gezinspastoraal, rouw, kerkopbouw en catechese.

Sinds 1 september versterkt Lisbet Lenaers deeltijds het vicariaat voor de territoriale pastoraal. Daarnaast blijft ze deeltijds aan de slag bij Lessius Antwerpen. Binnen het vicariaat voor de parochies zal ze onder meer een aantal beleidskeuzes vanuit de visietekst opvolgen. Haar standplaats is het bisschopshuis.

Mgr. Cyriel Eykens overleed op 25 september 2012

CHRISTEN ZIJN IN DEZE TIJD

Pastorale brief van de bisschoppen van België

Bij de start van het *Jaar van het Geloof* publiceerden de bisschoppen van België hun pastorale brief *Christen zijn in deze tijd*. Met de brief geven ze gehoor aan de uitnodiging tot herbronning en vernieuwing vanwege paus Benedictus XVI om actief mee te werken aan het Jaar van het Geloof. Dat opende hij plechtig op 11 oktober 2012, niet toevallig de dag waarop het Tweede Vaticaans Concilie vijftig jaar geleden van start ging.

De bisschoppen zijn er zich terdege van bewust dat christen zijn gisteren en christen zijn vandaag een hemelsbreed verschil is en dat onze van oudsher christelijke streken voor een grote uitdaging staan: "Er is een verleden dat we achter ons laten en een toekomst die we nog niet helemaal overzien. We moeten veel loslaten. Maar het is ook een boeiende tijd, die ons gegeven

is als een kans en een genade. Opnieuw voeling krijgen met het hart zelf van het geloof, met wat ons tot christenen maakt: het is de grote uitdaging waarvoor we staan."

Met hun brief willen ze enkele aanzetten geven als antwoord op de vraag wat er verandert in het leven van iemand die christen is of wordt en als christen probeert te leven. "Het loont de moeite daarover met elkaar in gesprek te gaan", schrijven de bisschoppen aan het slot van hun pastorale brief. "Samen zoeken naar wat het concreet betekent te leven in navolging van Jezus: het is de absolute prioriteit van de kerkgemeenschap. We kunnen elkaar daarbij inspireren en helpen."

Christen zijn in deze tijd - Pastorale brief van de bisschoppen van België

is een uitgave van Licap cvba, Guimardstraat 1, 1040 Brussel, september 2012, ISBN 978-94-6196-013-9.
Prijs: 3 euro. Info en bestellen via www.licap.be of info@licap.be.

Bij de brief maakte Braambos een uitzending waarin zes mensen getuigen welke accenten belangrijk zijn in hun gelovige leven en hoe de Bijbel hen inspireert. Daarbij komen zes thema's uit de pastorale brief aan bod: dankbaarheid, vergeving, niet leven vanuit macht, soberheid, solidariteit, de band tussen God en de naaste. Parochies, gebedsgroepen, catechisten en leerkrachten kunnen deze dvd gebruiken om te werken met de pastorale brief van de bisschoppen.

Te koop in de liturgische centra of rechtstreeks bij Castrum vzw - Afdeling AVIMO, Liturgisch Centrum Abdij Keizersberg, Mechelsestraat 202, 3000 Leuven, 016 31 00 65 of avimo@kerknet.be. Prijs: 10 euro.

CCV - PARTNER IN CHRISTELIJK VORMINGSWERK

DOORKIJK BEZINNING

© Mark Walker

CCV heeft als baseline 'Partner in christelijk vormingswerk'. Dit geeft aan waar wij voor staan. De term 'vormingswerk' mag je in de breedste zin van zijn betekenis lezen: vormingswerk omvat opleiding, vorming, begeleiding, ondersteuning en animatie.

Deze verschillende facetten vereisen een breed en gevarieerd aanbod. Hieronder belichten we twee aspecten.

INITIATIEVEN MET DE VISIETEKST

Aan de slag met een visie!

Dekenale avonden voor parochieteams 2012

Toelichting door de bisschop
Werkmodellen en uitwisseling
5,6 of 7 november 2012, Malle

Dekenale avonden voor parochieteams 2013

Concretisering van de beleidsvisie
Werkmodellen en uitwisseling
April en mei 2013, locatie per dekenaat

Denkdag omtrent de weekendliturgie

Doelgroep: liturgisch verantwoordelijken en leden van werkgroepen liturgie
Studie en verkenning van de beleidsvisie
Reflectie en uitwisseling
4 december 2012, Malle
of 6 december 2012, TPC Antwerpen

Altijd overal goed nieuws van jou!

Doelgroep: medewerk(st)ers parochieblad
Toelichting door de bisschop
Bespreking en uitwisseling
11 december 2012, Wechelderzande

Huwelijksvoorbereiding vanuit de visietekst

Doelgroep: betrokkenen bij huwelijksvoorbereiding of huwelijksviering
Verkenning van de beleidsvisie
Uitwisseling
24 januari 2013, TPC Antwerpen

De theologische uitdagingen in de visietekst

Acht bijeenkomsten theologisch reflecteren
Op zoek naar de theologische onderbouw van de visietekst
Confrontatie met eigen ervaringen van Kerk-zijn vandaag
Reeks op maandagnamiddag, start 14 januari 2013
Reeks op donderdagavond, start 17 januari 2013

Gelovigen uit de drie parochies van het Klaverblad in Turnhout brainstormen over de zeven knooppunten uit de Gesprekstekst van de bisschop

© André Van Bourgogne

VORMING OP AANVRAAG

CCV biedt ook vorming op aanvraag aan, op twee manieren. Ofwel bestaat de vorming al en zoeken we samen naar een datum en plaats voor je groep. Ofwel bespreken we samen welke vorming 'op maat' je wenst en gaan we zo op weg.

Ga ook eens kijken op www.youtube.be/ccvantwerpen en klik op 'Smaakmaker vormingsaanbod'. Gebruik de link ook gerust om anderen te motiveren en te informeren over ons vormingsaanbod.

Voor meer informatie en inschrijvingen: www.ccv.be/antwerpen of 03 287 35 83

GOED NIEUWS

Bij Lucas 4, 16-44

“De Geest van de Heer rust op mij; daartoe heeft Hij mij gezalfd. Om (...) een jaar af te kondigen dat de Heer welgevallig is.”

Pieter bekijkt stilzwijgend de gespannen drukte in het wijkhuis. Met gemengde gevoelens. Het gaat er bij momenten fel aan toe. Er is feest en verdriet.

Bert vertrekt. Hij heeft vijf jaar het buurthuis getrokken in de stad en wordt nu straat-hoekwerker in de hoofdstad. De mensen hier zien hem niet graag vertrekken. Hij heeft zoveel warmte gebracht. Velen hebben hun waardigheid teruggevonden. "Als den Bert hier niet was geweest, 'k had al lang in mijn graf gelegen!", zei de Krikke daarstraks in zijn stuntelige maar o zo warme toespraak.

Pieter herinnert zich nog levendig het afscheid vijf jaar geleden, in hun toenmalige parochie in hun dorp. Koele afstandelijkheid was er toen, vijandigheid zelfs bij sommigen. "Je laat de parochie in de steek", zei de voorzitter van de kerkfabriek. "Je bent altijd maar in de stad met die vierde wereld bezig, en hier zie je de mensen niet staan", had hij gezegd tijdens de laatste parochieraad waarop Bert en hij aanwezig waren. "De liturgie heeft u nodig. De traditie heeft ook haar rechten!"

Het was toen een tijdje stil geweest. Dan had Bert de Bijbel genomen, en zonder die te openen gezegd: "Aan gevangenen vrijlating aankondigen, blinden de ogen openen, verdrukten in vrijheid laten gaan, eenzamen bezoeken, vreemdelingen verwelkomen,

armen nieuwe hoop geven... Dat is toch 't programma van Jezus. Ik heb niet 't gevoel dat wij daar in de parochie geweldig mee bezig zijn. Zou het niet kunnen dat jullie blik vertroebeld is? Dat jullie niet meer zien waarmee God écht bezig is?" In een ijzige stilte hadden de meesten hun papieren bijeengeraapt en waren ze betrokken.

Pieter kijkt op uit zijn mijmering. Jeanneke komt nog binnengestormd. In tranen. "O wat ben ik blij dat ge nog niet weg zijt Bert! Kom hier, da'k u nog ne kus geef! Alhoewel, 'k zou u een klets moeten geven, mij hier achterlaten. Wie gaat er mij nu troosten!?" Bert lacht en pakt haar in zijn armen.

Pieter glimlacht, moet aan zijn schoonmoeder denken. Die kwaad was toen hij vijf jaar geleden vertelde dat hij uit de parochieploeg stapte en in zijn vrije tijd zou gaan helpen bij Bert. Pieter woonde met zijn vrouw toen nog in bij haar. "Denkt die snotneus nu echt dat hij 't allemaal beter weet?", zei ze over Bert. Tot ze ernstig depressief werd, en het

“Zou het niet kunnen dat jullie blik vertroebeld is? Dat jullie niet meer zien waarmee God écht bezig is?”

Bert was die geregeld 's binnensprong en geduldig naar haar luisterde. Met zorg en aandacht, zonder enige betutteling. "Ik denk dat Bert wel wat hulp kan gebruiken in 't stad", zei ze langs haar neus weg een tijd later...

Tot 's ochtends heeft het afscheidsfeest geduurd. Bijna iedereen probeerde Bert te overtuigen om te blijven. "Jullie zijn sterk genoeg nu", zei hij. "Blijf doen zoals we 't nu samen hebben gedaan. Jullie kunnen dat. In de hoofdstad hebben ze me nu meer nodig. Ik vergeet jullie nooit. En wees gerust, ik kom hier nog wel 's een pint drinken!"

Pieter had erg moeten slikken om geen tranen te laten toen hij Bert achterliet bij de kapel om de hoek. "Ik wil hier nog even tot rust komen", zei hij...

Jos Marien

YES YOUCAT

Yes Youcat is een project over de betekenis van de tien geboden vandaag. Tijdens tien gespreksavonden krijg je de kans om met andere jongeren in debat te gaan, open en kritisch.

Wat voorafging

Tijdens de Wereldjongerendagen in Madrid in 2011 kreeg iedereen een boekje met de titel *Youcat*. Dit is de nieuwe officiële jongerencatechismus waarin 527 geloofsvragen worden gesteld en beantwoord. Al lezend krijg je de indruk dat de Kerk overal een sluitend antwoord op heeft, maar de antwoorden in het boek roepen ook heel veel vragen op. Daarom leek het ons goed om met jongeren in gesprek te gaan om de standpunten die erin worden ingenomen te verhelderen en hen uit te dagen zich hiertoe te verhouden. We selecteerden tien prangende geloofsvragen en tien sprekers. Zo werd de eerste editie van *Yes Youcat* realiteit.

Op naar nummer twee

Na het succes van vorig werkjaar programmeren we een nieuwe reeks *Yes Youcat*. Dit jaar focussen we op de tien geboden. In de *Youcat* staan maar liefst 120 vragen die in verband staan met de tien geboden. Stof genoeg dus voor tien sprekers om ons aan te zetten tot nadenken over geloof en de relatie tot ons eigen leven. Tijdens elke *Yes Youcat* geeft de gastspreker eerst een inleiding. Aansluitend is er ruimte voor gesprek aan de hand van een gepaste werkvorm of methodiek. De avonden vormen een reeks, maar kunnen ook afzonderlijk gevolgd worden.

Praktisch

Wanneer: 26 oktober, 30 november, 21 december, 25 januari, 22 februari, 22 maart, 26 april, 31 mei en 28 juni.

Waar: TPC, Groenenborgerlaan 149, Antwerpen
De avonden richten zich tot jongeren van 16 tot en met 35 jaar.

Meer info over het project en de sprekers vind je op: www.ijd.be/antwerpen

WERELDJONGERENDAGEN

De Wereldjongerendagen vinden in juli 2013 plaats in Rio de Janeiro. Vanuit jongerenpastoraal IJD willen we met tweehonderd Vlaamse jongeren tussen 17 en 35 jaar naar Brazilië afzakken. Daar voegen we ons bij een groep van naar verwachting vier miljoen gelovige jongeren uit alle uithoeken van de wereld.

De week voor de Wereldjongerendagen trekt de Vlaamse groep op inleefreis naar het Braziliaanse bisdom Ruy Barbosa. Als voorbereiding daarop organiseren we in het bisdom Antwerpen verschillende activiteiten. Iedereen die graag mee wil, maar ook degenen die goed op de hoogte willen zijn om anderen te enthousiasmeren, zijn welkom op de lanceeravond voor de Wereldjongerendagen in het bisschopshuis op 14 december. Nadien start een traject voor de jongeren die zich inschrijven. We beginnen met een weekend van 1 tot en met 3 februari. Daarna volgt een voorbereidingsavond op 19 april. Op Vlaams niveau komen we ook eenmalig samen op 2 juni. In het bisdom Antwerpen worden daarnaast maandelijks jongerenvergaderingen georganiseerd in Berlaar waarin Wereldjongerendagenlieders een prominente plek krijgen. Meer informatie over de Wereldjongerendagen vind je op www.ijd.be

JEP!

In de eerste week van juli beleefden we met zo'n 150 jongeren, 27 kindjes en 80 begeleiders de eerste zonovergoten editie van JEP!, een kamp voor jongeren van 12 tot 25 jaar. Voordien organiseerden we vanuit IJD twee kampen, een pluskamp voor 12- tot 15-jarigen en een tentenkamp voor 16- tot 25-jarigen. De samenvoeging riep veel vragen op, maar ook heel veel creatieve nieuwe ideeën. Vier ingrediënten vormen de basis van JEP!, namelijk ontmoeting, geloven, persoonlijke groei en engagement. Hoe de jongeren deze nieuwe formule ervaren hebben, blijkt het beste uit foto's en antwoorden van henzelf op de vraag:

WAAROM ZOU JE VOLGEND JAAR TERUG MEEGAAN?

'De fijne mix van sfeer, animatie en goede babbels.'

'Leuke sfeer en veel respect tussen de deelnemers.'

'Omdat het er net even anders kan.'

'Omdat ik geniet van de fijne ontmoetingen.'

'Ik wil dit kamp verder zien groeien.'

'Ik kan me hier even afzonderen van alles en gewoon een week bezig zijn met mijzelf in een toffe sfeer en een fijne groep.'

'Het was een heel bijzondere week: samenleven op een manier die ik op nog geen andere plek heb mogen ervaren.'

'Fantastisch eerste kamp achter de rug, zalige vrienden leren kennen.'

'Tijd om stil te staan, diepgaande gesprekken te hebben in een kader dat toch speels blijft.'

'Je merkt dat de begeleiders er heel wat tijd in gestoken hebben.'

'Mijn jaarlijkse afspraak! Anders is mijn zomer niet compleet.'

'Het unieke plussersgevoel beleef ik hier voluit.'

'Omdat ik enorm benieuwd ben om voor het eerst als begeleider mee te gaan.'

'Veilige begeleiders, respectvolle deelnemers, diepgang, lekker eten, leuk om in een tent te slapen en goede afwisse-

ling tussen actie en gesprek.'

'Op dagtocht gaan, pootje baden in de Nete, buikschuiven, auto's schilderen, basgitaar spelen, de stille onderweg, een tekst die inzicht gaf...'

'Zeer enthousiaste begeleiders. Ik heb bij hen de kans gekregen om te groeien en open te bloeien.'

'Bedankt dat ik hier mezelf mag zijn.'

'Van het grote leeftijdsverschil waar we zo bang voor waren, was nauwelijks iets te merken. Jong en oud speelden voortreffelijk samen.'

WAS U ERBIJ?

© Christa Damen

In dit jubeljaar vierden ook de eerste priesters van het heropgerichte bisdom Antwerpen hun gouden jubileum. Op 8 juli 1962, kort nadat hijzelf tot eerste bisschop van het nieuwe bisdom was gewijd, wijdde Mgr. Daem een eerste groep van 31 jonge mannen tot priester. Eind juni nodigde Mgr. Johan Bonny hen uit op een feestelijke eucharistieviering in de Onze-Lieve-Vrouwekathedraal.

© Dagcentrum Sint-Camillus

Een twaalfstal zieken, vier vrijwilligers en verantwoordelijk verpleegkundige Linda van het palliatief dagcentrum Sint-Camillus in Wilrijk keken wat gespannen uit naar het bezoek van bisschop Johan Bonny. Maar zijn flair om zich tussen gewone mensen te begeven en zijn interesse voor hun verhaal maken dat ze al heel snel honderduit vertellen. Hoe mensen met een beperkte levensverwachting hier als gast in de watten gelegd worden. Hoe ze elke dag met een busje worden opgehaald en teruggebracht naar huis. Hoe ze in het samenzijn met zieken en vrijwilligers kansen krijgen tot sociaal contact. Hoe ze 's middags samen van het eten genieten. Hoe er aandacht is voor de moeilijkheden en het verdriet dat een ziekte met zich meebrengt, maar ook en vooral hoe ze nog samen kunnen lachen. Kortom, hoe ze hier een dag niet ziek zijn.

© AMI

Ons land en meer bepaald het bisdom Antwerpen was midden september gastheer voor de jaarlijkse conferentie van Apostolat Militaire International AMI. Op 9 september ging Mgr. André-Jozef Léonard voor in de eucharistieviering in de Onze-Lieve-Vrouwekathedraal in Antwerpen. Nadien was er een ontmoetingsmoment voor alle aanwezige militairen in uniform, hun gezin en de medewerkers van de kathedraal. Maar voorbij al de indrukwekkende eretekens en medailles, was er ook en vooral oog voor de mens hierachter. Want hoe christen zijn en toch ook militair, een beroep waarbij je mogelijk ooit iemand het leven moet ontnemen? Bevelen opvolgen, maar wat met je eigen geweten? Op zending gaan en verlangen naar thuis en je geliefden...

© Bergom

Maar liefst duizend broodjes werden er gesmeerd in Bergom. Een immense berg. Maar met vereende krachten wordt dat een echt jolige bedoening. Op 2 september vierde de parochie er haar zestigjarig bestaan. Met een feestelijke eucharistieviering, maar ook met een gezellige en vooral lekkere receptie. Want geloof het of niet, er bleef geen kruimel over.

© Jean-Charles Mattheessens

© Jean-Charles Mattheessens

15 augustus, feest van Maria Ten Hemelopneming, en tegelijk 'moederkesdag' in Antwerpen, is een hoogdag voor het bisdom. Dan wordt Maria, onze patrones, gevierd. Bij deze gelegenheid wordt het feestelijk getooide Mariabeeld in processie van de kapel van Onze-Lieve-Vrouw-Lof naar het altaar gedragen. Een gebeurtenis die vele Antwerpenaren niet willen missen.

© Paul Hermans

© Paul Hermans

Gezellig keuvelen in de schaduw van de zonovergoten norbertijnenabdij van Tongerlo. Op 1 september nodigde bisschop Johan Bonny in het kader van 'Kerk onder stroom' alle medewerkers van 'de Noorderlaan', 'de Schoenmarkt', 'het TPC' en 'de kathedraal' uit om vriendschap en verbondenheid te delen buiten de werkuren. Mgr. Bonny: „Als medewerker sta je in een stroom: je krijgt wat in het verleden werd opgebouwd, je mag er vandaag zorg voor dragen om het toe te vertrouwen aan de komende generatie.”

HET VOORVAL

Uit het leven gegrepen

Ronald Sledsens

Beste verkozene van welke partij ook,

Dat jij zo langzamerhand iedere avond met hoofdpijn en klamme handen naar bed ging, verwondert me niks. Het was een moeizame campagne en wellicht ben jij nog het meest blij dat ze voorbij is. Gedaan met het afzeulen van markten en pensenkermissen tot in de Antwerpse kolonie 'Blankenberge' toe. Met het facebooken en twitteren waar je telkens gedwongen werd om via de nieuwe online-democratie ieder zijn gelijk te geven en je beste simplistische woordenschat boven te halen om complexe structurele problemen als oplosbaar voor te stellen.

Gedaan met de nachtmerrie van de peilingen die alleen maar foute antwoorden gaven op verkeerd gestelde vragen. De Britse staatsman Benjamin Disraeli zei al dat er drie soorten van leugens waren: leugens, verdomde leugens en statistieken. Weg met die frustratie dat al het verkiezingsgeld niet

in staat bleek om ook maar één ogenblik evenveel zielen te beroeren als vijf minuten 'Dagelijkse kost'.

De liefde van de meeste Belgen gaat tenslotte door de maag en niet door het stemhok. Sinds 14 oktober weet jij dat de *vox populi* jou uitgekozen heeft om je over te geven aan de per definitie onvolmaakte discipline die politiek heet en in al haar onvermogen toch mensen tot hun recht wil doen komen.

Het siert je dat je daar wil voor gaan. *Vox populi, vox Dei* heet in moderne enigszins onjuiste vertaling: de kiezer heeft altijd gelijk. Terwijl Alcuinus van York in de achtste eeuw met deze spreuk juist het tegenovergestelde bedoelde. Maar omdat het op 14 oktober zondag was en christenen op zo'n dag de *vox populi* niet met de *vox Dei* verwarren, toch nog een kleine raadgeving.

Daarbij doet het er niet toe of jij gelovig bent of niet. Ook filosofisch kun je als ongelovige uit het evangelie behoorlijk wat politieke wijsheid halen. Dat evangelie gaat namelijk over de onsterfelijkheid die iemand te beurt valt wanneer hij of zij erin slaagt om de naaste te worden van wie eerder nog zijn vijand was. Pas dan kan er een einde komen aan zinloze impasses. Natuurlijk zul jij vanaf nu compromissen moeten maken en discussies voeren met grondig andersdenkenden en leren weerstaan aan de verleiding van de macht. Daar is niks oneerbaars aan.

Maar dat je nu verder het voornemen maakt om ter wille van de ander tegen je eigen gelijk te durven indenken, is een bescheiden wens van iemand die je van harte jouw verkiezing gunt en ook nog een beetje onsterfelijkheid naderhand.

Ronald Sledsens

relevant

geloof / kerk / mens / maatschappij

Volgende keer

Ouderen en eenzaamheid